

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002 og 4210720001		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5			
Eksamensdato: 18.december 2017		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

senest 31.01.2018

Opgave 1

Hansen købte for sin personligt drevne virksomhed Hansen Sport i foråret 2016 en ejendom, der skulle bruges som varelager. Der opstod i foråret 2017 problemer med fugt i særligt et stort lagerrum i ejendommen, og Hansen indhentede en rapport fra en bygningsagkyndig. Han konkluderede i rapporten, at det skyldtes ”en forkert opsat dampspærre og manglende isolering af et bjælkelag under gulvet”, og at det ville koste 450.000 kroner at lave et nyt gulv.

Hansen rettede derefter henvendelse til sælger – Jensen – der efter Hansens opfattelse var erstatningsansvarlig. Jensen – der ikke var håndværker – havde selv lavet gulvene, men det havde han fortalt Hansen i forbindelse med handlen. Da Hansen således efter Jensens opfattelse måtte bære risikoen for det forhold, at han ikke havde undersøgt gulvene nærmere, ville Jensen ikke betale for et nyt gulv.

Hansens advokat – Frederiksen – indleverede derfor den 4. juli 2017 en stævning mod Jensen ved Retten i Aarhus. Hansen nedlagde påstand om betaling af 450.000 kroner, idet han gjorde gældende, at Jensen var erstatningsansvarlig for den forkert udførte gulvkonstruktion. Han fremlagde som støtte for dette den sagkyndige rapport, og han bestred i øvrigt, at Jensen i forbindelse med handlen havde oplyst, at han selv havde lavet gulvene.

Jensens advokat – Sørensen – indleverede svarskrift rettidigt med påstand om frifindelse, idet han gjorde gældende, at Jensen ikke var erstatningsansvarlig. Den sagkyndige rapport – der var ensidigt indhentet – var efter Jensens opfattelse forkert på en række punkter, og Hansen var blevet oplyst om det forhold, at Jensen selv havde lavet gulvene.

Der blev efterfølgende gennemført et forberedende møde, og efter nogen drøftelse om den sagkyndige rapportes bevismæssige betydning anmodede Frederiksen om syn og skøn. Han ville dog gerne have lejlighed til at drøfte det med Hansen, inden han fremsatte en egentlig begæring om syn og skøn. Retten fastsatte herefter i planen for sagens forberedelse bl.a. en frist til den 8. august 2017 for Hansen til at indlevere en begæring om syn og skøn, og den berammede hovedforhandlingen til den 18. december 2017.

Frederiksen havde meget travlt, og han nåede derfor alene at sende en meddelelse pr. e-mail sent på eftermiddagen den 8. august 2017 med følgende indhold:

”Jeg har først nu fået kontakt med min klient, og han ønsker at stille følgende spørgsmål til en skønsmand: Er den omhandlede gulvkonstruktion mangelfuld, og hvad vil det i givet fald koste at udbedre manglerne.”

Sørensen gjorde gældende, at Hansen nu var afskåret fra at begære syn og skøn. Der var ikke inden fristens udløb fremsat en begæring om syn og skøn, og der var ikke grundlag for at tillade Hansen at fremsætte en begæring efter fristens udløb. Retten gav efter nogen korrespondance om dette ikke Sørensen medhold, og der blev efterfølgende udmeldt syn og skøn.

Skønsmanden afgav den 1. november 2017 en skønserklæring. Fugten skyldtes også ifølge skønsmanden en forkert opsat dampspærre og manglende isolering af et bjælkelag under gulvet, men det ville ifølge skønsmanden alene koste 150.000 kroner at lave et nyt gulv.

Frederiksen fremsendte den 23. november 2017 et processkrift til retten. Skønsmanden havde for 3 år siden lavet en sagkyndig erklæring for Jensen, som denne havde brugt i forbindelse med en anden

handel mellem Hansen og Jensen. Den erklæring var efter Hansens opfattelse ”fabrikeret”, men da der var tale om en tvist om et mindre beløb, havde Hansen blot betalt det krævede beløb. Dette forløb viste ifølge Hansen tydeligt, at skønsmanden heller ikke i den aktuelle sag ville være upartisk. Han havde endvidere nu besluttet sig for at få lavet gulvet, og han havde derfor indhentet et tilbud fra en entreprenør, som samtidig havde afgivet tilbud om at ombygge de lokaler, som han brugte til forretning. Han havde accepteret tilbuddet, og entreprenøren havde påbegyndt arbejdet med gulvet. Det ville ifølge entreprenøren koste 550.000 kroner at lave et nyt gulv. Hansen gjorde således gældende, at skønsrapporten skulle udgå af sagen, idet skønsmanden var inhabil, og han fremlagde i stedet tilbuddet indhentet fra entreprenøren.

Sørensen protesterede mod fremsættelsen af indsigelsen om inhabilitet og fremlæggelsen af det ensidigt indhentede tilbud. Han tilføjede endvidere, at Jensen ønskede at føre sin fætter Kristensen som vidne, idet han ifølge Jensen havde deltaget i den samtale, hvor han havde fortalt Hansen, at han selv havde lavet gulvene. Kristensen – der var tømrer – havde rådgivet Jensen om gulvets konstruktion, og Jensen havde derfor meddelt Kristensen, at han ville kræve pengene hos ham, hvis han blev dømt til at betale erstatning til Hansen. Det fik med det samme Kristensen til at melde afbud til Jensens guldbryllup, og han meddelte i den forbindelse, at han ikke ønskede at afgive forklaring under sagen.

Spørgsmål

- 1. Burde retten have afskåret Hansen fra at begære syn og skøn?**
- 2. Bør retten give Hansen medhold i indsigelsen om inhabilitet?**
- 3. Bør retten tillade tilbuddet fremlagt?**
- 4. Har Kristensen pligt til at afgive forklaring som vidne?**

Opgave 2

Britta Bak var ansat som ufaglært frisør hos Ole Olsen, der var ejer af frisørsalonen ”Style”. Ole ønskede at sælge salonen og kom i efteråret 2016 i kontakt med Erik Eriksen, der ville købe og opdatere salonen. Erik ønskede derfor kun at overtage 6 af de 10 ansatte. De forhandlede om en overtagelse af salonen med virkning fra den 1. januar 2017, men de holdt forhandlingerne hemmelige.

Den 2. december 2016 var der julefrokost for de ansatte, og ved den lejlighed fortalte Britta ”i al fortrolighed” til Ole, at hun var gravid. Det skulle foreløbig være en hemmelighed. Dagen efter skrev Ole en mail til Erik, hvor han fortalte, at Britta var gravid.

Den 14. december 2016 fortalte Ole og Erik de ansatte om overdragelsen, og at der desværre kun skulle bruges 6 ansatte fra den 1. januar. De sidste 4, herunder Britta, blev derfor afskediget. De havde alle 2 ugers opsigelsesvarsel og skulle derfor fratæde ved årets udgang.

Britta var naturligvis meget ked af det, særligt da hendes økonomi i forvejen var noget presset. Hun følte sig uretfærdigt behandlet, men hun havde ikke råd til at bruge en advokat. Og Ole havde afvist enhver form for yderligere betaling til hende. Heldigvis var hun gode venner med Anders Andersen, der studerede jura. Han ville gerne hjælpe hende og føre hendes sag. Han kunne dog alene møde, hvis det var en småsag, og derfor blev de enige om at kræve 2 måneders løn af Ole, svarende til i alt 45.000 kroner.

I februar 2017 stævnedes Anders derfor på Brittias vegne Ole med påstand om betaling af 45.000 kroner. Ole påstod i et rettidigt indgivet svarskrift frifindelse. Dommeren indkaldte herefter til et forberedende retsmøde, hvor Anders, Britta og Ole deltog. Dommeren spurgte, om det var velgennemtænkt alene at påstå betaling for 2 måneders løn, hvilket Anders og Britta sagde, at det var. Desuden spurgte dommeren, om de havde overvejet at inddrage Erik i sagen.

Anders opfordrede Ole til at fremlægge ”alle relevante dokumenter vedrørende overdragelsen” for på denne måde forhåbentlig at kunne dokumentere, at Britta var blevet valgt fra på grund af graviditeten. Ole ønskede ikke at fremlægge noget, og han henviste blandt andet til, at han havde indgået en fortrolighedsaftale med Erik, hvorefter de ikke måtte afsløre noget fra forhandlingerne eller overdragelsesaftalen. Dommeren afsagde kendelse om, at materialet ikke skulle fremlægges.

Sagen blev herefter berammet til hovedforhandling til afholdelse den 1. juni 2017. Bevisførelsen ville bestå i afhøring af Ole og Erik, idet Anders på denne måde ville forsøge at bevise, at de havde haft kendskab til graviditeten, og at dette var årsagen til, at Britta var blevet afskediget.

Efter mødet drøftede Anders og Britta dommerens bemærkning om inddragelse af Erik. De blev dog enige om, at det ville blive for dyrt. Anders foretog i stedet procesunderretning og opfordrede Erik til at varetage sine interesser under sagen.

Ved hovedforhandlingen afgav Ole og Erik begge forklaring om, at de ikke havde haft kendskab til Brittias graviditet. Hun var blevet fravalgt, da Erik kun ville bruge uddannede frisører.

Den 15. juni 2017 blev der afsagt dom, hvor Ole blev frifundet.

Britta opgav at anke sagen. Efter at have sundet sig en måneds tid beskrev hun forløbet på Facebook. Det gav anledning til en masse støttende kommentarer. Hun modtog blandt andet fra ”en anonym ven” et screendump indeholdende mailen fra Ole til Erik om graviditeten. Desuden skrev advokat Carla Carlsen, at sagen vist ikke var blevet ført helt optimalt, og hun ville tage sagen uden omkostninger for Britta.

Carla mente, at kravet burde opgøres til 8 måneders løn for uberettiget firing på grund af graviditeten, og at Erik som erhverver af virksomheden var den ansvarlige og dermed rette sagsøgte for kravet. Efter aftale med Britta udtog Carla stævning mod Erik med påstand om betaling af en godtgørelse svarende til 8 måneders løn.

Med stævningen fremlagde hun screendumpet af mailen, og opfordrede Erik til at fremlægge den originale mail.

I et rettidigt afleveret svarskrift påstod Erik principalt afvisning, da det under sagen mod Ole var afgjort, at det ikke var noget krav, at han havde været procesunderrettet om sagen, og at Britta måtte have medindstævnt ham under den sag. Subsidiært påstod han, at kravet mod ham ikke kunne være højere end kravet mod Ole. Efter Eriks opfattelse havde Britta en gang for alle givet afkald på et eventuelt større krav.

Han mente desuden, at det fremlagte screendump skulle udgå af sagen. Han oplyste, at hans computer var blevet hacket, og mailen var herefter blevet skrevet på hans computer. Han havde anmeldt forholdet til politiet. Carla nægtede at tro på den forklaring, men var i øvrigt enig i, at det ville være strafbart, hvis computeren var blevet hacket. Hun fastholdt fremlæggelsen af screendumpet.

Spørgsmål

- 1. Var kendelsen om ikke at pålægge Ole at fremlægge ”alle relevante dokumenter vedrørende overdragelsen” korrekt?**
- 2. Kan Erik få medhold i, at sagen mod ham skal afvises helt eller delvist?**
- 3. Bør screendumpet udgå af sagen?**
- 4. Hvilke muligheder har Carla for at få den originale mail fremlagt af enten Ole eller Erik?**